

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 16.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.
Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic“.

„Nerușinarea“ lui Slavici.

IV.

Am văzut ieri că Slavici și cei câțiva tovarăși ai sei, „cari duc înainte (!) lupta începută de înaintașii noștri“ (!?!), mărturisesc: că *intrețin și cultivă legături speciale numai cu partidul național-liberal din România* (recte: cu d. Dim. Sturdza, și că *nici nu 'și-au dat osteneala să găsească în celelalte partide amici cauzei noastre*. Pentru acest cuvânt dumnealor se cred îndreptățiți să atace pe conservatori, în numele „fraților de peste munți“, — adică în numele nostru.

Am văzut pe de altă parte declarația noastră respicată, că *noi nu avem legături speciale cu nici un partid din România*, — conformându-ne într-o această unei deciziuni a comitetului național, — și că *privim cu o egală iubire la toți românii, cari, ca români, se ocupă de cauza națională și ne spriginesc în lupta noastră*, — fără a ne preocupa câtuși de puțin să știm cărui partid politic aparțin ei.

Eată dar' două declarațiuni de o potrivă categorice și de o potrivă lămurite; ear' între ținuta noastră și ținuta adversarilor noștri — publicul se decide: El se spue care din aceste două atitudini e mai conformă cu interesele cauzei naționale și care exprimă mai fidel „simțimentul comun al fraților din Ardeal“, — adică simțimentul seu.

Dar' ce se întâmplă? În timp ce noi credem sinceră mărturisirea lui Slavici, celui cu „nerușinarea“, și tovarășilor sei, ei nu voesc să creadă tot așa de sinceră și mărturisirea noastră, pe care am făcut-o până acum de nenumărate ori; ci ei voesc cu orice preț să lătească și să acrediteze ideea că *și noi întreținem și cultivăm legături speciale numai cu un partid*, dar' nu cu partidul național-liberal, ca dumnealor, ci cu partidul conservator, ca partidul fanariilor și tradărilor, care „n'a stat de vorbă“ cu Slavici și „nu l'a ajutat“.

Astfel, oamenii acestia, cari sunt de bund credință numai atunci când mărturisesc că s'au angajat ca mercenari în serviciul d-lui Dim. Sturdza, pun în bănuială buna noastră credință.

Firește, prefăcându-se că nu aud și nu înțeleg declarația noastră, ei fac imposibilă discuțiunea obiectivă a chestiunii de a se ști dacă e într-adevăr în interesul cauzei naționale să ne angajăm cu toții la un partid politic din România și să se fim ostili și provocatori față de celelalte, sau dacă interesele cauzei naționale cer ca să rămânem independenți de asemenea legături, chiar cu prețul de a ne înstrăina simpatia și spriginul celor cari ar voi să ne considere și să ne trateze ca instrumente pentru interesele lor.

Ear' această discuție, — singura ce ar mai avea loc între niște oameni cinstiți în urma acestor două declarații lămurite și sincere, — nefiind posibilă, bătașii domnișori, cari ne-au declarat război de moarte, își pun fantasia la tortură și, în lipsa de scrupuli ce-i caracterizează, nascocesc și pun în circulație tot felul de conjecturi, tot felul de combinații, tot felul de calomnii, peste care și noi și publicul trecem cu un dispreț suveran.

Ei vorbesc la Brașov de *intransigență* în lupta națională, acuzându-ne că noi n'am fi intransigenți, — și tot ei refușă să iscălească „Manifestul“, care tocmai această direcțiune o preconiza.

Ei pretind, că reprezentă mai fidel simțimentul comun al Românilor subjugăți, — și tot ei dau pe gâră întreg programul național în schimbul unei legi electorale „europenești“.

Ei fac pe victimele unui limbajiu prea virulent din partea noastră, — și tot ei au căutat să tirască pe d. Dr. Ioan Rațiu, „cel mai autorizat reprezentant al Românilor din Transilvania și Ungaria“, prin toate noroiurile și se-l prezente publicului, când vîndut conservatorilor, când vîndut lui Bánffy...

Apoi la toate acestea „nerușinări“ nouă nu ne mai rămâne decât să le spunem acestor domnișori, că sunt niște *intrigunți vulgari*, cari nu dau înlătură dela nimic și vor cu orice preț să zăpăcească lumea și să zădărnicească ori-ce pas înainte în lupta noastră; și pe de altă parte trebuie să le mai spunem, că *nu sînt nici măcar inteligenți*, de oare-ce intrigile lor prea sunt cunute cu ață albă și prea sar în ochii tuturor.

Căci cum o se poți spune despre un intrigant, că cel puțin e om inteligent, când afirmă, în același articol, pe de o

parte că noi stăm în legătură cu conservatorii și că conservatorii ne scriu articole la „Tribuna“, ca să le reproducă apoi în „Epoca“, ear' pe de altă parte afirmă că „chiar și astăzi, când partidul conservator ține să fie socotit tot atât de național ca cel liberal, frunții partidului sînt foarte rezervați față de „agitatorii“ de peste Carpați“, etc.

Cum stăm noi în legătură cu partidul conservator, „celebrule“, dacă frunții partidului sînt foarte rezervați față de noi (ceea-ce, în treacăt fie zis, e foarte adevărat)?...

Void să facă pe șiretul și să cadă tot în picioare, ca pisica, Slavici adaugă, ce-i drept, că „sarcina de a întreține relațiuni cu „mocănișii“ le este lăsată unor oameni desavuaibili, ca d-nii Take Ionescu, Nicu Filipescu ori Ionel Grădișteanu“.

Dar' cu acest adaos el n'a făcut decât să-i documenteze încă odată... cum se-i zicem?... lipsa de inteligență, în rolul de intrigant ce 'și-a propus să-l joace, — pentru cuvîntul simplu că e ridicol a spune că d-nii Take Ionescu și Nicu Filipescu sînt membri *desavuaibili* ai partidului conservator, când știut este de toată lumea că cuvîntul lor are o deosebită greutate și însemnătate în conducerea acelui partid; — după-cum earăși e ridicol a spune că d. Ionel Grădișteanu e *conservator*, când știut este de toată lumea că d-sa nu face parte din nici un partid politic, ci a spus după vremuri și unora și altora adevăruri crude, ori de câte-ori, ca Român, s'a crezut dator s'o facă.

Slavici însă voeste să facă cu orice preț pe diplomatul fin și presară „nerușinarea“ sa cu puțină generositate față de conservatori. El se întreabă, adică, că de ce frunții conservatori nu intră în legătură cu noi (se nu uităm însă că noi am intrat în legătură cu ei)? „Pentru-că sînt conservatorii oameni fără durere de neam?“ continuă a se întreba „celebrul“.

„Nu! — răspunde tot el, — ci pentru-că nu s'au interesat de noi, nu ne cunosc vederile, sentimentele și aspirațiunile noastre (legea electorală „europenească“? — Red. „Trib.“) și se tem că nu cumva se se compromită“.

Dar' generositatea aceasta e numai trecătoare, și ea are de scop să scoată mai mult în relief, prin contrast, meritul stăpînului care-i „vorbește“ și-l „ajută“.

„Frunții partidului liberal“, — continuă într-adevăr Slavici, — cari ne „cunosc“,

nu s'au sfîit, *nu ne-au renegat nici-o dată* (!!!) fiindcă știau și țineau ca și lumea să știe că sîntem oameni vrednici de a sta în cea mai bună societate“.

Hotărît lucru, Slavici confundă două lucruri: El confundă sentimentul interesanței sale persoane cu „sentimentul comun al Românilor de peste Carpați“.

D. Sturdza s'a purtat gentil cu dînsul, 'i-a vorbit cu blîndețe, 'l-a invitat poate, și la masă... Și Slavici 'și-a zis: „asta-i o probă că eu sînt considerat ca vrednic să stau în cea mai bună societate, — deci „sentimentul comun... etc.“ e cu domnul Sturdza și contra conservatorilor“.

Din nenorocire, „Românii de peste Carpați“ nu confundă cauza lor națională cu cauza personală a dlui Slavici; ear' „sentimentul comun al Românilor de peste Carpați“, ori-cât de flatat ar fi fost de atențiunile, îngririle și „ajutorurile“, de care d. Sturdza a învrednicit pe d. Slavici, ar rămas totuși înmărmurit și înghețat în fața discursului dela Iași, în care d. Sturdza *ne-a renegat* în chipul cel mai formal.

Și poate-că și aceasta 'i-ar fi iertat-o „Românii de peste Carpați“ dlui Sturdza, de oare-ce 'și-ar fi zis, că pot fi la mijloc interese ale statului român, pe care ei nu le cunosc, interese, care-i impun acel limbajiu și pe care noi nu avem dreptul să le compromitem.

Dar' când „Românii de peste Carpați“ au văzut că domnul Sturdza nu se mărginește a ne renega, ci caută să ne și desfințeze, să ne submineze, să ne desorganizeze, să întreție cu bani și să asmuțe asupra noastră toate creaturile și unelte sale oarbe, — tot atâtea lucruri care nu pot fi în interesul bine înțeles al statului român, — atunci inima lor li-s'a strîns de durere, speranțele ce le puneau în șeful liberalilor, pe când era în opoziție, s'au împrăștiat ca niște visuri frumoase și deșerte, ear' „sentimentul lor comun“ de iubire și de recunoștință s'a schimbat într'un sentiment cu totul altul.

Măne vom încheia seria acestor articole.

Cens egal. În ședința de alaltăieri a camerei deputaților din Budapesta ministrul-president Bánffy a surprins lumea cu o declarație asupra *censului electoral*.

Bánffy e un orator, care rar vorbește în public, mai rar în dietă, și și mai rar

dacă el nu e provocat. În cazul acesta n'a fost provocat direct, și totuși a ținut să vorbească și să facă în numele guvernului declarațiunea, că mai curînd, ori mai tîrziu, dar' trebuie introdus un *cens egal*; în scopul acesta guvernul va depune un proiect de lege.

Chestiunea censului egal ne interesează de aproape, de aceea vom da aici cuvintele lui Bánffy, rostite cu această ocaziune în parlament.

Reflectînd la propunerea deputatului Sima, care cerea drept cens darea de cinci fl. Bánffy a zis următoarele:

„Și guvernul e de părerea, că chestiunea censului trebuie regulată, mai corînd ori mai tîrziu, dar' trebuie regulată la timpul reformării legii electorale.“

„Da, sînt de opinia, că și această chestiune trebuie regulată; sînt și eu de opinia, că, mai curînd ori mai tîrziu, dar' trebuie introdus *censul egal*, nefiind eu pe se tot de părerea accentuată aici de deputatul Sima, ca-și-cînd a ști ceti și scrie ar fi destul pentru-ca să ajungă cineva la dreptul electoral“.

După aceea ministrul reflectează la *censul* din diferitele cercuri electorale, o împregiurare atînsă de antevorbitor. El zice:

„Fără îndoială e adevărat că sînt foarte mari disproporțiunile cu privire la cens. De pildă pe când în comitatul Bács-Bodrog după un pîtrar de sesiune se plătește cel puțin 32 fl. 85 cr. dare, pe atunci în comitatul Vass se plătește 19 fl. și câțiva cruceri; comitatul Vespriș 29 fl. 29 cr. și așa mai departe. În ținuturile ungurești, pe Alföld și accentuez, mai ales în ținuturile locuite de Maghiari censul e mai mare, pe când din contră în ținuturile locuite de Slovaci, Ruteni, și mai ales în Ardeal, adică în ținuturile locuite de Români censul e cu mult mai mic, așa de pildă în comitatul Sălagiuului, unde *censul* e 6 jugere, scade așa de tare, încât și după plățirea unei dări de 11 cr. poate să fie cineva îndreptățit a alege; în comitatul Maramureșului e de 17 cr., în Abauj-Torna de 1 fl. 20 cr., în Liptó de 35 cr. etc.“

Da, da, sîntem de părerea, că această situație nu mai poate dura așa, că această chestie trebuie rezolvată. Dar', precum am spus deja, nu credem de lipsă, dar' nici chiar de posibil ca să rezolvăm chestia censului între marginile acestei legi. (Aplause în dreapta). Dar' credem de lipsă, on. casă, că, dacă chestia a venit deja în discuție, să se spună aceasta, pentru-că îndeosebi din partea Românilor și în România decurge o agitațiune foarte intensă în sensul, că în Ungaria din cauza neegalității censului electoral obvin astfel de nedreptăți, cari lipsesc naționalitățile în defavorul lor, de drepturile lor electorale. Această aserțiune e cu desăvîrșire falsă și netemeinică. (Așa e!)

FOITA „TRIBUNEI“

Sperjurul.

— Novellă istorică. —

De

Tr. I. Magier.

(Urmare.)

„Poiana ursului“ din pădurea Șoimenilor e un loc, unde natura în pradă își aruncase frumsețile sale.

Înspre Răsărit se ridica un munte uriaș a cărui față, dinspre poiană, e pestrată de stînci gigantice și pleșuve, de unde primise numirea de „Pleșuvul“, care însă cătră vîrf are niște straturi de brad și molizi, cari din ce în ce se îndeasă spre partea opusă.

La poala „Pleșuvului“ serpuștea un pârâu, ale cărui cotituri, cam la două sute de pași se perd în desîșul alor doi munți, ce venind din direcțiuni piezișe se întîlnesc aici trecînd apoi spre miază-zi în îmbrățișare paralelă.

În lungul pârăului din dreapta, se întîlneau un câmp lungăreț, ca un covor verde împetrit cu diferite flori.

Era una din zilele lui Aprilie. Frunza ce se fudea, dădea un aspect falcic oritor, ce se maiestate saluta primăvara. Tristețe pășerele, ce înduraseră și ele greutățile unei ierni aspre, vîzînd reînviată podoaba naturii, învîioțeau săriau nebanat printre crengile arborilor ciripind voioase și întrecîndu-se în melodii.

Poiana se îmbrăcase într-o verdeață, ca mătasa, ear' prin florile de leuștean și busuioce sălbatice s'abîrăiau albine și fluturi în tot felul de culori,

La umbra unui brad mare de lîngă poala „Pleșuvului“, zăceau trîniți a lene mai mulți flăcăi și își șopdau par'că ceva tainic, căci mereu își așteptau ochii în toate părțile. De o parte 8 carabine bine oțelite, răsturnate peste oaltă străluciau în splendoarea soarelui ce toamai se ridicase deasupra „Pleșuvului“.

Mugur Valean sta lungit, cu capul așezat pe mîna cotită. În fața lui, în diferite poziții, erau: Aron Micu, Petru Durdac, Simeon Albu, Aron Turcu și încă alți trei voinici toți din comuna Șoimeni.

„Fraților!“ începî Mugur, înecînduși un suspin forțat de niște sentimente ce-i spintecau pieptul, „grele timpuri am ajuns!“.

„Mai este oare chip și moștru de a o mai duce așa?... Și eu zic acum ca și voi, că zău nu!“.

„Să ne înțelegem dar' frățește, ce avem de făcut?“.

„Da, căci oare nelegiuire este a ține în frîu pe acela-ce nu mai cunoaște nimic, nici D-zeu în cer, nici om pe pămînt?... Este oare faptă păcătoasă, a lavi arma din mîna aceluia, ce o folosește numai de a isbi cu ea în aceea-ce Dumnezeu a dat omului mai scump?“.

„E păcat oare, a ne face și noi dreptate asupra aceluia, ce în mod strigător la cer își face drept asupra vieților, pe cari el nu le poate da, le stînge cu îndrăzneală drăcească?... Ce ziceți, fraților, nu 'i-s'a umplut cupa fără-delegilor încă?“.

„Destul, destul 'i-a fost!“ strigară mai multe voci, pe când tovarășii pe a căror frunte schinteaua fulgerile ce prevestesc furtuna apropiată; săliră în sus, apucînd fiecare arma, ce împarte moarte.

„Răspăta e aproape!“ strigă Durdac cu un glas ce sîmîna cu al unui zeu răsunător. — „Încă n'am uitat nimic!.. Fapta lui încă îmi este vie în minte! Soțetul mamei pe care tiranul o băgă cu zile în moment, din pricina omorului mișelesc ce el s'învîrși asupra bătrînului meu tată nevinovat — nu-mi dă pace, ci și în vis încă îmi strigă să-i răzbun!.. Să nu ne întărim dară fraților, căci toți gemem sub jugul aceleiași nedreptăți!“.

„Așa-i dragii mei!“ răspuse Aron. „Și în-ă astăzi să începem. Eu propun, ca Mugur să fie căpitanul nostru, ear' noi să-l urmăm și la moarte, pe aceasta să jurăm cu toții!“.

„Primim, jurăm!“ răspunseră tovarășii cu un glas, cu un suflet, ear' echoul pădurii repetănd cuvîntul, le sigilă jurămîntul.

„Tremură, satano, căci sorocul 'ți-s'a împlinit!.. Rușinea ce nelegiuitul a făcut-o fiertatei mele surori Irina, știu că si așa mă omoară, dar' am înaintat să-i plătesc nemernicului!“ Așa vorbi Turcu, ridicînd carabina în aer, pe care o întorcea groaznic, ca-și-cînd în acel moment ar voi să lovească.

„Să mergem, fraților, că 'mi-se aprinde sângele în vine!“ mai adăuse Durdac, ce ardea de dor de răzbunare.

„Încă una, fraților!“ începî acum Mugur a vorbi tovarășilor, cari se liniștiră se audă pe căpitanul, „să fim cu gândul în zec. Să judecăm numai toate cu cumpet, căci un pas greșit, ne poate aduce osîndă!“.

„Ai drept căpitan!“ zise Aron. Dar' spune-ne ce gîndești tu, căci ești acum căpitanul nostru și știm că ești cumpenit la judecată!“.

„Eu, fraților, vă zic să nu ne pripim, ci să mai ispitim și judecăm; căci gîndiți-vă, ce lucru fără minte ar fi să-l atacăm pe orbiș, numai eac'asa?... Sîntem abia opt tovarăși și nu uitați, că dinaintea atîtor sbiri domnești abia cred că ne-am scăpa călcăiele“.

„Comuna întreagă ne va sări în ajutor, căci știți, că toți plîng și suspină; noi să dăm năvală numai coala pe înserate“ ripostă Albu.

„Acea e mai ușor, frate Albule! Dar' te gîndește, că în momentele cele mai grele vom fi singuri și până ne va sosi ajutorul, noi putem fi periți. Eu zic să mai așteptăm vîo căte-va zile, căci vorba ceea, ce s'amină, nu rămîne. Și tocmă am înțeles, că în aceste zile poporul românesc va ține adunare mare la Blaj, ca să se înțeleagă să steargă iobăgia; dacă nu cu buna, apoi cu arma. Eu zic dar', să așteptăm și noi aceste zile, căci poate nu va fi lipsă să vîersăm sânge, ear' dacă totuși nu s'ar putea altcum, apoi da! Și aceasta cu atât mai virtos, că atunci nu numai noi, ci întreg neamul nostru va prinde arma...“

„Dar' tăcere, fraților!.. Ean căutați numai, cine să fie acela ce a trecut pârăul pe la „Stîncă Vulturului“ și vedeți, vine tocmă în partea noastră?“.

„Ei, da, da!“

„Și încă un om în haine negre!.. Bine să grijim, e poate vîo cursă la mijloc, fiți deci gata la tot momentul!“ comandă căpitanul

„Pun rîmăș, că-i „vulpea-domnească“ și vrea bag-seamă să prindă găini din pădure, noi să-i dăm fîsă să mînce friptă de-a gata, să nu-i fie înzădar umbletul labelor“, grăi acum Simeon Albu.

Era în adevăr Sultze — poreclit în comună cu acest nume — lăchul lui Sfridei. El se apropia încet de ceata combatanților lui Mugur, cari îl priviau cu ochi fulgerători, în timp ce carabina era bine apăsată cu dreapta, pentru eventualități neprevăzute.

„Să trăiți voinici!“ salută Sultze ajungînd înaintea lor.

„Noroc, dacă-i aveți?“ răspuse căpitanul, „dar' ce întemplantare te aduce aici în inima pădurii, când treburile tale n'amiroase a frunză, cum fața ta nu o omenie?“ il întreba Mugur cu neferedere destul de pișătoare.

„Nu mă batjocori, Mugur, că dor și gînd curat, dorul de răzbunare, asupra celui ce nu se teme de D-zeu nici de dracu, m'au adus la voi, dragii mei! Am venit să vă pun și eu brațul meu la dispoziție, căci nelegiuitul Sfridei, fostul meu stăpîn, m'a umplut și pe mine de groază și scîrbă. Tiranul a auzit de vestea voastră și de atunci nu mai are nopți de odihnă. Am cerat și am ispitit, până vă aflai aci — și acum vă rog să mă primiți în rîndul vostru!“

„Ei, satano! Te cunoaștem bine și știm noi și cu ce gînd ne-ai cerat. Mai înainte însă de a pleca în astă cale, trebuia să-ți ispășești păcatele la un duhovnic“, îi răspunse Mugur, în ochii căruia ura și disprețul se puteau ceti.

„Căne, îți cunoaștem faptele și știm ce te-a adus aici!“ zise Durdac, ridicînd pumnul în aer.

„Aici 'ți-a fi mormîntul!“ strigă Turcu, punîndu mîna pe carabină.

„Jur pe un D-zeu!“ strigă Sultze, care începuse a tremura ca varga. „De nu-mi credeți, eată vă arăt și trupul meu, plin de vîenății. M'a dat pe mîna slujilor și

Din contră: după datele strict oficiale, pe cari le avem în mână, pot afirma, că în Ungaria cu privire la ridicarea censului mai puțin au o parte de îndreptățire electorală cei din ținuturile leuete de Maghiari. (Adevărat! Așa e! în dreapta. Exclamații în stânga extremă: destul de rău!) În Ardeal, unde în înțelesul §-ului 5 art. de lege XXXIII. din 1874 minimul unui venit curat sigur da dreptul electoral, în urma îndreptării catastrului dării de pământ un venit curat de 65 fl. 95 cruceri, cenzul e 6 florini 55 cr. Deja acum, când în Ardeal, deci în ținuturile leuete de Români 6 fl. 99 cr. dau dreptul electoral, în comitatul Bács-Bodrog cenzul se urcă la 32 fl., în Baranya la 22 fl., în Borşod la 22 fl., în Csanád la 24 fl., în Csongrád la 16 fl., în Strigónia la 31 fl., în comitatul Albea la 25 fl., în Győr la 28 fl., în Komárom la 19 fl., în comitatul Pestei la 29 fl., în Somogy la 19 fl., în Vasla la 19 fl., în Veszprim la 25 fl., de unde rezultă, că în privința censului tocmai ținuturile leuete de Maghiari se află în cea mai nefavorabilă situație. După-cum am zis deci, schimbarea e foarte necesară; guvernul simte, știe necesitatea schimbării; se ocupă cu chesia schimbării.

Întrucât va fi în stare, acest guvern se va ocupa, nu zic în zilele aceste, nici în săptămânile sau lunile aceste, dar cât mai iute și cu schimbarea articolului de lege XXXIII din 1874.

Toate acestea le spune ministrul, nu pentru a promite doar, ci în scurt se va face reformarea censului, ci pentru a combate pe agitatorii români. Ocasia aceasta și-a ales-o Bánffy din considerarea că ziariști din toată lumea sunt adunați în Pesta la congres, și aceia doar vor împărașta prin zările lor cele spuse de Bánffy, — dacă cumva nu vor avea mai multe de spus din incidentul nenorocirii întâmplătoare cu ei tocmai în apropierea casei dlui ministru-president, la tramvaiul funicular.

„Kronstädter Zeitung“ publică la locul prim un articol, în care se tractează despre scandalul, când cu scuirea primului ministru al României. Autorul zice:

„În capitala română s'a întâmplat Dumineca trecută un lucru, care, deși forma bruscă a manifestărilor nu se poate aproba, e un *memento* pentru toți aceia, cari au ajuns la putere jertfesc toate acele mult ridicate și așa de zelos apărute drepturi ale poporului, în unicul scop, de a-și menține puterea, spre rectificarea lor proprie însă, ei fac trăsături diplomatice și fin iscodite, pe cari și le acoper cu deviza oportunismului...

... Voința poporului, nicăiri și nici-când nu se poate, nepedepsit, călca în picioare, pentru-că mai curând ori mai târziu ea e deasupra. Poporațiunea, capitala română e tocmai de atare natură, că ea lucră pripită, când cineva o disprețuiește în sentimentele și drepturile sale legitime“.

„Kultur-Kampf“. Guvernul maghiar reușește, cu încetul, ca să provoace și în Ungaria o luptă culturală între biserică și stat.

Declarația acestei lupte se face prin proiectul despre *judicatura Curiei* dacă acela va deveni lege.

„Alkotmány“ se ocupă în primul ultimului seu număr cu acest proiect, mai ales cu paragraful 169, prin care se determină o pedeapsă de 1 an temniță de stat, o amendă

am fost bătut până la sânge, în prepusul pe sunt tovarăș cu voi. Vă jur pe D-zeu și pe toți sfinții că voi să-mi răbdați, altcum n'as fi cutezat să viu între voi. Mă rog să mă primiți, că vă voi fi credincios!“

„Sultze!“ îi grăi căpitanul, „ești o vulpe și jumătate, dar' să știi, că ai de lucru cu Mugur!“

„Mugur! Te cunosc bine, și de mă vei surprinde în necredință, te autorizez să mă împuști ca pe un câine!“

Mugur pofti pe tovarășii sei la o parte, ca să decidă asupra lui.

„Auzi, Sultze!“ îl înștiință Mugur după-ce se făcă slătuirea, „în adevăr avem mare neîncredere în tine, căci te cunoaștem de o unealtă ce o poți folosi spre toate relele, am hotărât totuși, stând lucrul așa, să-ți dăm și ție privilegiu a-ți răbda nedreptatea ce ți-s'a făcut. Vei face jurământ sfânt, că vei fi credincios nouă, vei urma sfaturilor noastre și trădător nu vei fi. Așa te primim.“

Sultze ridicând trei degete roști după căpitanul:

„Jur pe unul adevărat D-zeu, pe toți sfinții lui, pe spașenia sufletului meu și a mamei mele care mi-a dat viață, că voi fi credincios vouă și nu voi fi trădător. Amin!“

„Ești primit!“ hotărî căpitanul, „și jurământul sfânt să-ți fie, căci de-l vei călca, nu uita Sultze, că colț de pământ nu vei afla, unde să scapi de mânia lui Mugur și a tovarășilor sei!“

Sultze se închină înaintea căpitanului. Toți îi strinseră mâinile în semn de încredere deplină.

Împărțindu-li-se apoi ordine din partea căpitanului, fiecare porni să-și vadă de ale sale. (Va urma).

până la 1000 coroane și suspendarea drepturilor politice pentru acel preot, care într'un loc destinat cultului religios, sau într'o adunare bisericească, ar face o declarațiune, care tinde spre influențarea rezultatului alegerii.

Paragraful acesta anti-clerical este copia vestitului Kanzel-Paragraf de pe timpul Kulturkampf-ului german, dar într'o ediție cu mult mai — ungurească.

Pentru a fi aplicat §-ul german se cerea criteriu obiectiv: *turburarea păcii publice*. Paragraful unguresc prevede numai un criteriu subiectiv: intențiunea de a înfrui asupra rezultatului alegerii. Și asta e ne mai pomenit.

„Judicatura aceasta — zice „Alkotmány“ — numai păcătoșenia politică o poate introduce pe terenul justiției penale, numai acea depravație politică, care părăsește principiul acela cinstit, că gândirile și convingerile intime ale omului nu se pot arunca pradă justiției penale.

De internis non iudicat pretor.

Asupra convingerii nu judecă decât Dumnezeu și conștiința omului. Dacă convingerea aceasta intimă și-o exprimă, și prin aceea revoltă ori agită, atunci poate fi condamnat și pedepsit dacă există criteriile obiective ale agitării. Dar a pedepsi pe cineva, cum face proiectul din chestiune, fără considerarea la criteriile obiective, numai pentru-că i-se poate ascrie o tendință, care în sine nici nu e opriță, dar care e și un esențial drept politic al cetățeanului: aceasta n'a picat nimănui în minte nici în timpurile cele mai sălbatice ale terorismului, nici juriștilor tribunalului de sânge, cari erau siliți să se facă călci.

Aceasta e declarația pe față a Kultur-Kampf-ului.

„Suntem convingi — adaugă „Alkotmány“ — că bravi preoți catolici, vor da piept cu această luptă provocată fără nici o conștiință și impusă și vor lupta pentru integritatea drepturilor lor religioase și politice.

„Kulturkampf-ul german a fost lovit tot mai de aceasta eroică conștiință de datorie și de stimă ce i se dă omului care luptă cu curaj pentru drepturile sale.

Domnia păcătoșeniei nici la noi nu se poate ține mult, având în față o abnegație de sine așa de curajoasă“.

Delegațiunile.

Delegațiunea austriacă.

Aminându-se până la toamnă ședințele camerei deputaților *) din Viena, și 40 de deputați, trimiși ca membri ai delegațiunii austriace la Budapesta neîntind siliți a face drum în fiecare zi și de câte două-ori între Viena și Budapesta, delegațiunea austriacă și-a început ședințele sale plenare.

În prima sa ședință plenară dela 16 c. a desbătut și a primit bugetul ministeriului de externe. În discuția urmată încă găsim unele lucruri interesante, ca ni se par că merită de a fi reproduse.

Dr. Kramarz... Ansa la gândire serioasă pot da și cuvintele afară din cale de aspre rostite de ministru despre Serbia, și asta cu atât mai mult, cu cât nimeni în Serbia în nici în altă parte nu va da creșterea afirmărilor ministrului, că guvernul ungar a procedat cu deservirile la în războiul economic din cauza porcilor. Prin vorbe îngâmfate nu vom recuceri simpatia Serbiei, care, ori-și-cum, totuși sunt pentru noi de mare importanță atât din punctul de vedere economic cât și politic. Așadar expozeul, nu-i vorba, a revarsat lumină asupra situației, dar de loc n'a îmbunătățit-o, — căci, privitor la Turcia n'a făcut decât că a mărit neșiguranța și rea dispoziție, în Bulgaria a constatat situația nefavorabilă pentru noi, ear' în Serbia mai mult a sporit încordarea decât a slăbit-o...

Prin aplanarea pașnică a încordării între Rusia și Bulgaria, unde am pierdut poziția pe toată linia, nu mai este, nu-i vorba, așa de primejdioasă pentru noi ceea ce scade a triplei alianțe, în urma căreia politica noastră în Balcani nu se poate bucura de sprijin și ocrotire, dar totuși întreaga dezvoltare a evenimentelor a înverdat, cât de puțin ne-a folosit tripla alianță și sprijinul ei. Dar și scopul primordial al triplei alianțe, defensivă față cu Rusia, a dispărut cu totul, căci Germania caută să și păstreze prietenia Rusiei cu ori-ce preț și noi încă nu mai suntem așa de sficioși ca mai înainte, și eu sper, că visita Tarului Nicolae la Viena va întări pentru todeauna raporturile amicale între Viena și Petersburg și va delătura cu

*) Sub denumirea de Reichsrath se înțelege nu numai camera deputaților (Abgeordnetenhaus) ci și casa seniorilor (Herrenhaus).

deservirile primejdiile unei eventuale complicațiuni din cauza Turciei“...

Vorbind apoi pe larg despre dezvoltarea stărilor politice și economice mai în toate statele, oratorul expune ce misiune, ce menire frumoasă ar fi chemată să îndeplinească în concertul statelor Austro-Ungaria și încheie astfel:

„Dar' toate aceste lucruri sunt cu puțință numai cu două condițiuni, anume: întâiu ca monarchia noastră să devină și să rămână în mod absolut o putere de pace, ear' apoi să se învîrtoșească și consolidate în lăuntru, de oare-ce aceasta este singura condiție a existenței sale.

Privitor la cea dintâi condiție, repetese încă odată, că este absolut necesar, să ne înțelegem cu Rusia în chestiunea balcanică; ear' aceasta este posibil, după rezolvirea crizei în Bulgaria și având în vedere actuala politică a Rusiei, care condamnă orice fel de amestec în afacerile interne ale statelor balcanice. Aceasta a recunoscut-o ministrul însuși, ear' dela o astfel de recunoaștere până la înțelegerea cu Rusia nu mai este posibil ca să fie pașul așa de mare.

În ceea ce privește privință este indispensabil, ca raporturile interne ale monarchiei să fie regulate și rezolvite spre binele tuturor. În acest imperiu nu este iertat să existe popoare privilegiate, cu toții trebuie să aibă egale drepturi și apoi cu toții vor purta egală dragoste către întreaga monarchie. Poziția privilegiată a două popoare nu va se zică rezolvire, — numai egala îndreptățire a tuturor poate da imperiului o alcatuire solidă și o basă needepășabilă. Ear' problema cea mai anevoioasă, cea mai importantă este chestiunea cehică. Ea trebuie să fie rezolvită în interesul ambelor popoare ce locuiesc în țările coroanei boeme.

Dacă problema cehică va fi rezolvită după drept și dreptate, va veni un viitor mai bun și pentru ceilalți, ear' imperiul va deveni un imperiu de popoare fericite și multumite. Atunci va fi tare, atunci va fi puternic imperiul și fără alianțe și va pute să-și îndeplinească menirea, a fi în lumea cea mare o putere, care vrea numai pace, care pune la cale și mijloacele pazei și care are dreptul de a propovedui pacea, de oare-ce a rezolvit marea problemă: de a fi stabilit pacea printre propriile sale popoare, care aparțin aproape tuturor familiilor de popoare ale Europei“...

Contele Wurmbrand... încă face repirări asupra politicii austriace de mai mulți secolii și zice, că „spre fericirea Austro-Ungariei politica ei orientală se află în congrăsuire cu convingerile popoarelor germane, poloneze și maghiare. Numai Cehii sunt contra triplei alianțe, fiindcă cred că prin ea suferă înțelegerea cu Rusia.“

„Ministrul de externe, nu-i vorba, a declarat, că între puterile triplei alianțe nu există învoială privitor la o înțelegere mai aproape în politica orientală, ear' vocile de presă germane accentuează nepregătit puțin interes, ce-l au pentru Germania toate chestiunile orientale. În această concepție nimeni nu poate vedea o poziție cu totul satisfăcătoare a unei mari alianțe. O alianță mare hotărâtoare în întreaga politică europeană a puterilor centrale ar trebui doară să fie înțeleasă despre toate chestiunile importante într-o atitudine, încât punctul ei de vedere să devină basă, pe care se întemeiază pacea“...

„Incapacitatea Turciei de a introduce reforme stă în fond într'aceea, că administrația turcească nu recunoaște egala îndreptățire a confesiunilor și naționalităților. Aceasta însă este basă ori-cărui stat civilizat. (Aprobări)“

„Nu e vorba, așa se pare, că stările în Asia-mică și Egipt totuși încă întunecă orizontul Orientului, dar' din cauza aceasta nu suntem îngrijăți. Ceea-ce ne privește mai de aproape, sunt stările în Balcani“.

Oratorul pomenește, în ce mod plin de considerare și fără pic de egoism Austro-Ungaria s'a întreprins întodeuna pentru România, Serbia și Bulgaria. Acuma vedem, că Serbia mereu șovăiește în politica sa și meren cere dela noi fără ori-ce considerare. Bulgaria, a ajuns să vadă domitoriul seu recunoscut, dar' numai atunci, după-ce dinastiei sale a fost impusă credința ortodoxă.

„Toate aceste țări par'că ocolesc tot mai mult contactul cu Austro-Ungaria, pe care voim să-l promovăm prin tractate comerciale.“

„Cea mai mare garanție a păcii ar fi o înțelegere deservită a triplei alianțe despre viitorul statelor balcanice, ceea-ce nu exclude că să existe în această privință, înțelegere și cu Rusia, de oare-ce astăzi nimeni nu se gândește la război...“

(Va urma)

Judicatura Curiei.

— Ședința parlamentului maghiar, ținută în 17 Iunie n —

La debateri urmează §. 143. Sima Ferencz propune un nou paragraf în sensul, ca cenzul electoral să se reducă și generalizeze la 5 fl.

Ministrul-president Bánffy, răspunzând lui Sima declară, că cenzul egal se va introduce mai curând sau mai târziu în Ungaria, dar' la tot cazul nuse va șterge, cum ar dori domnul deputat Sima, care a zis, că cunoștința cetirii și scrierii ar fi de ajuns pentru exercitarea dreptului de alegere. Vorbește apoi mai pe larg despre actualul cenz electoral, mai ales cu privire la Români și la celelalte naționalități nemaghiare, timbrând de neadevărat (!) afirmațiunea, că din neegalitatea censului provin astfel de nedreptăți, cari lipsesc naționalităților de drepturile electorale. Despre aceste „idei“ ale lui Bánffy vom tracta mai pe larg la altă parte a ziarului nostru.

Ugron Gábor crede, că răspunsul ministrului-president a adevărit pe deplin propunerea lui Sima.

Polónyi Géza zice, că de oare-ce din enunțațiunile ministrului-president basate pe date oficiale rezultă, că Maghiarii stau în privința dreptului electoral îndreptățitați, nu-i nimic mai grabnic de îndeplinit, decât să se restabilească egalitatea acelor elemente anume (a Maghiarilor), cari se poartă cu neînfrântă credință față de ideea de stat. (Adece tot ei de cătră pădure, ear' noi tot hoțul de păgubași! — Cât cinism!! — Red. „Trib.“). Vorbitorul recomandă propunerea lui Sima.

Madarász József ia cu bucurie la cunoștință enunțațiunea ministrului-president, că ațfarea agitatorilor (!) naționalităților e netemeinică. Primește propunerea lui Sima.

Bánffy declară, că guvernul cunoaște importanța chestiei censului și voeste să se ocupe cu ea și să o resoalve, dar' acolo, unde-i va fi locul, ș. a. într'o lege anumită.

Sima Ferencz ia declarațiunile ministrului-president drept o promisiune făcută înaintea țerii și considerându-o de obligatorie, își retrage propunerea.

Bánffy crede a fi dovedit în cursul președinției sale de un an și jumătate, că ceea-ce a promis a și îndeplinit totdeauna. Deci își va ține și această promisiune. Firește, că deputații n'au să se aștepte la aceasta din partea actualului parlament.

Ministrul Perczel își ține de datorință a declara și el, că privitor la introducerea unui cens electoral unitar decurg deja de șese luni pertractări în ministerul de interne.

Paragrafi următori se primesc întocmai și fără vr'o discuție mai lungă. Numai la §-ul 156 se naște o discuțiune mai înfocată. Deputatul Szalay înaintează un amendament la fusuinaura candidaturii, ear' Kálay la drepturile date bărbatilor de încredere. Mai mulți vorbitori din opoziție spriginesc ambele amendamente, dar' majoritatea le respinge, primind §-ul cu o modificare a lui Szentiványi.

Ceialalți paragrafi până la §. 162 se primesc neschimbați și aproape fără discuție.

Din România.

Desvélirea busturilor

lui

V. Alexandri și M. Cogălniceanu

în ziua de 2/14 Iunie în Băcu.

— Raport special al „Tribunei.“ —

București, 16 Iunie n.

Pe malul drept al Bistriței-moldovene se întinde orașul Băcu, locul natal al nemuritorului bard, al poetului V. Alexandri.

Închis în stânga în depărtare de un deal, Băcu are destul loc pentru a se desfășura în câmpie, pentru a-și risipi casele pe o întindere mare, și pentru a încheie în mijlocu-i o grădină mare și frumoasă. În această grădină, cuib poetic, era locul cel mai nimerit, pentru a se așeza bustul dulosului cântăreț.

Mai în jos de grădină, pe strada principală, în mijlocul clădirilor ce înclid activitatea organizatoare, administrativă, judiciară și politică a orașului, s'a găsit un loc: tot așa de nimerit, pentru a se așeza bustul marelui om de stat M. Cogălniceanu.

Întreg orașul era în sărbătoare: casele mari și mici, apropiate sau îndepărtate, toate erau împodobite cu steaguri, cu flori și cu coroane; o animație neobișnuită se observa în oraș, grupuri-grupuri treceau țărani moldoveni, înalți și spătoși, încluiți cu brăuri tricolore.

Mulțimea delegațiunilor venite de prin București, Iași, Roman și alte orașe cutre erau în lung și în lat stradele Băcului. Totul

era în mișcare și toți așteptau începutul solemnității.

Până și între soare și nori părea o luptă de întâietate, care mai înainte și mai mult să-și arunce privirile asupra orașului, și de aceea când razele calde ale soarelui, când picăturile răci ale norilor schimbau alternativ într-o față a orașului.

Începutul solemnității era hotărât la ora 1 p. m., printr'un serviciu religios în amintirea lui Alexandri și Cogălniceanu. Deși era o ploaie torențială, totuși mii de oameni erau înaintea catedralei încă dela orele 12 și jumătate. La sosirea reprezentantului guvernului, dl ministru Stolojanu, începă serviciul divin, după terminarea căruia autoritățile, mulțimea și armata porniră la grădină.

Aci în sunetul musiei, în uralele mulțimii, artistul Hegel desvél bustul în bronz al lui Alexandri.

Ca prin farmec, ploaia încetă.

Începă apoi seria discursurilor.

Cel dintâiu vorbi dl ministru Stolojanu, puțin important însă, căci făcă prea multă politică de partid.

După d-sa vorbi domnul Răileanu, președintele comitetului pentru ridicarea bustului lui Alexandri, care arătă că era datoră Băcănilor, să facă acest lucru și că acum după-ce l'a făcut îl dă acesta spre pază, comunei Băcu.

Domnul Săchelarie, primarul orașului, mulțumește comitetului inițiator pentru ridicarea acestui bust, precum și dlui V. A. Urechia, pentru donațiunea făcută comunei cu bustul lui Cogălniceanu. D-sa își va face o chestiune de datorie și onoare cu păzirea acestor sfinte daruri.

Domnul Olănescu (Ascanio) din partea Academiei, într'o românească curată, în frase meșteșugit tăiate, și într'un mod poetic, face biografia lui Alexandri, arată apoi întreaga activitate literară a poetului, întărind expunerea cu multe și nimerite citațiuni din operele lui.

Domnul N. Petrașcu, din partea Academiei arată în scurt toată activitatea politică a lui Alexandri, cum și actele mari din trecutul țerii, la care a luat o parte activă.

Domnul I. Grădișteanu, președintele *Ligei* spune:

„Am ținut a lua parte la această sărbătoare măreată și dureroasă în același timp; măreată, fiindcă venerăm memoria a doi băbăți mari ai României; dureroasă, fiindcă ea ne amintește apropiata pierdere a lor; dureroasă fiindcă această pierdere s'a întâmplat în timpuri, când aveam mai multă nevoie de sfatul și conducerea lor“.

Vorbind apoi despre *Liga*, d-sa spune, că înainte de înființarea ei, înainte de 1891, acești 2 băbăți, prin activitatea lor au constituit o Ligă cu mult mai puternică, o Ligă ale cărei roade se ved astăzi în România modernă; și dacă ei o au putut face, continuă oratorul, e că lucrau sincer și cu inimă, nefind stângeniți de haina strimțată a partidelor politice. D-sa termină aducând elogiul Băcănilor, pentru un început așa de frumos, arătându-le în același timp, că rolul lor ca și al tuturor Românilor este abia început.

Ei trebuie să lupte pentru ridicarea adevăratului monument ce se cuvine acestor oameni pentru împlinirea idealului urmărit de ei, pentru *unitatea culturală a Românilor*.

Înterupt de dese aplauze și aprobări, ultimele cuvinte ale dlui Grădișteanu, fură primite cu urale entusiaste.

Dl George G. Tamara zice, că se simte fericit de a vorbi în numele *comitetului național studențesc* la această mare sărbătoare națională, în care se venerază amintirea a 2 băbăți ilustri, cari au luptat atât de mult pentru renașterea României.

„Dacă generația care ne-a precedat — spune d-sa — a săvîrșit fapte așa de mari și glorioase, aceasta se datorește în mare parte faptului, că ei au avut în mijlocul lor pe nemuritorul V. Alexandri, pe acest cântăreț de geniu al neamului românesc, care totdeauna a glorificat evenimentele mari ale națiunii române, și a înălțat simțăminte românești către cele mai sublime idealuri ce-și poate făuri o națiune!“

„Și cum ar fi putut să rămână nepăsători Români, când poetul lor iubit le zicea cu atăta entuziasm:

„Până când se crează lumea, O! copii de Românie!“ „Cari ce dor de libertate a perit, s'a stins în voi?“ „Până când, se ne tot plece cruda, oarbă tiranie, „Și la caru-i de trușie, să ne năjuge ca pe boi!“

„Și s'au deșteptat Români toți la sunetul graiului dumnezeesc al lui Alexandri, luptând cu abnegație pentru recapătarea drepturilor și libertăților ce păreau pierdute pentru vecie“.

Dl Tamara încheie cuvântarea d-sale astfel: „Astăzi, când România și în deosebi Moldova e inundată de străini, astăzi, când Români de peste Carpați sufer, trebuie să ne însușim mai mult decât oricând, de versurile patriotice ale lui Vasile

Tocmai a apărut și se află de vânzare la librăria Institutului Tipografic în Sibiu:

CESTIUNEA NAȚIONALITĂȚILOR

și
MODURILE SOLUȚIUNII SALE

în

UNGARIA

de

AUREL C. POPOVICI.

Prețul 50 cr. v. a.

cu trimitere postală 55 cr. v. a.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic”, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”

1. **Pădureanca.** Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus de la 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. **Fata Stolerului** de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. **Ge n'a fost și nu va fi.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. **Pipăruș Pătru.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. **Păcală și tândală.** Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. **Jucării și jocuri de copii.** De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. **Teiu legănat.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. **Colăcăritul.** Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. **Fieca a nouă mame.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. **Povestea lui Ignat.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. **Sfântul Nicolae.** De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. **Îndărălnici.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. **Îlăstom de mamă.** Legenda populară din giurul Năstădulei. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. **Bunțoa de Bojena Nămcovă,** tradusă din limba beșmă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus de la 1 fl. sau 3 lei la 60 r. sau 1 leu 20 bani.
15. **Vlad și Găcina.** Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. **Din bătrâni.** Ghiciri, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. **Pe pământul Turoului** de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. **Căldărușa cu trei picioare.** Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. **Gennopotoc.** Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. **Un peșitor îndărălnic.** Novela de Björnstjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. **Prionul meu Văntură-Teară.** Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. **Scăpărătoarea.** Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. **Fata Graului din cetini.** De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. **Strigăcioș.** Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. **Draga mamei.** Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. **Taina unei vieți.** De Björnstjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. **Vecinii.** Din fantasticele lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. **Păcală în satul lui.** Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. **Șăgăritul.** Comedie de Meliéro. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. **Lumea proștilor.** Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. **Născu-Împărat.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. **Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă.** Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. **Fulger.** Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. **Spice de aur.** Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. **Un idil în Roșeni.** Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. **Baba Iadului.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. **Prințesa fermecată.** Poveste în versuri de P. Duifu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. **Dina mărăgăreilor.** Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. **Doi copii.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. **O partidă în patru.** De Antonio Ghislaason. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. **Poșacii bun de inimă.** Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. **Orcitorul și cei trei feciori.** Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
43. **Mica Fădă.** De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. **Musalin peșcarul.** Poveste de Nicolae Trimbișoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. **Roma Invinsă.** Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiadi. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. **Olara Mihail.** Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.

Color-ee cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și preste tot vândătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Circus M. Karoly.

Astăzi, Sămbătă, la 20 Iunie

Mare producțiune în beneficiul

mult iubitului gimnastic aerian și „dumer August”

Miste Adoardo.

La sfârșit **Robert-Dracul**, pantomimă cu mare aparat împreună cu ballet, în două reprezentații.

Duminecă, la 21 Iunie, două reprezentații.

După amiază la 4 ore cu prețuri reduse.

Prețul de intrare pentru d. a.: Spersitz 60 cr. Parterre I. 40 cr. Parterre II. 30 cr., Parterre III. 20 cr., Galerie 10 cr.

Seara la 8 ore cu prețurile obicnuite.

La sfârșitul fiecărei reprezentații pantomimă: **Robert-Dracul.**

Detailuri în afișurile de zi.

Cu distinsă stimă:

M. Karoly, director.

[1868] 10—

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Maiu 1896.

Budapesta—Predesal											Budapesta, gara de vest—Rușava—Vercerova											Gopșa-mioa—Sibiu—Avrig—Făgăraș.																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																																														
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Orient. Rușava	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Orient. Vercerova	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane	Tren de persoane